

Stede, skulde komme til Anvendelse paa den Maade, saa tror jeg, at de Herrer ville være meget bedre tjente med at følge det Princip, som gaar ud paa, at Staten skal træde støttende og hjælpende til lige saa godt overfor de Fattige i Samfundet, som den træder støttende og hjælpende til overfor de Mænge, som ikke ere saa trængende dertil.

C. Ravn: Da Loven af 1856 om de Fattiges Kasse var for, var der som nu ved Behandlingen af dette Lovforslag blandt dem, der talte for Loven, Folk, som udtalte Ønsket om, at der skulde hjælpes paa de Individuer i Samfundet, som ikke burde gaa paa Fattigvæsenet, de Folk, som ved en eller anden Ulykke eller paa Grund af Alderdom eller Sligt kunde risikere at komme ind under Fattigvæsenet, men som man ogsaa den Gang efter den daværende Lovgivning om Fattigvæsenet ansaa for at være for gode til at komme ind derunder. Det var det, som drej Loven igjennem, og havde Kassen ikke havt tre væsentlige Mangler, er det rimeligt, at den kunde have opfyldt den Opgave, den havde sat sig. Men der var tre Mangler. Den første var den, at den gav for lidt Anvisning paa Penge. Praxis har vist, at de Penge, som vare anviste til denne Kasse, have været for saa til at opfylde denne Opgave. Den anden Mangel ligger i Bestyrelsen. Valgene af den ere gaaede saa lydøst hen indtil de senere Aar, saa at man næppe vidste, hvem der var i Bestyrelsen. Man vidste ikke Noget om dens Færd, om, hvad den foretog sig, ogsaa derfor har den tabt sin Interesse. Men den tredie Mangel var den, at den ikke gav Anvisning til at hjælpe de Fattige, der ikke boede i deres egen Forsørgelseskommune. Det er en bitterlig Ting, at de i Almindelighed ikke hjælpes af de Fattiges Kasse. Særlig her i Kjøbenhavn har man bestemt modsat sig at hjælpe dem, som ikke høre Kommunen til. Disse tre Mangler have vi søgt at afhjælpe, vi have set efter at ville skaffe flere Penge og en højdigere Bestyrelse, som vilde tage sig mere af det, og ogsaa set at faae Tilskud til Kassen gennem en Del frivillige Gaver, og særligt have vi set paa, at ogsaa de Fattige, som ikke bo i deres egen Forsørgelseskommune, kunne nyde saadan Hjælp, naar Nøden i et givet Døgn staar for Døren. De ville se, at hvad vi have gjort os Flid for ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, er først dette at se at skaffe Penge. Naar vi nu have opgivet § 2, Nr. 4, angaaende Brændevinsafgiften i det gamle Lovforslag, var det paa Grund af de Oplysninger, som kom

frem. Men derimod have vi ment, at vi kunne gjøre sikker Regning paa, at vi kunne faae et Tilskud fra Statskassen til Hjælp til Opgavens Løsning. Jeg er vis paa, at det kun hidrører fra Misforstaaelse, naar man fra anden Side er saa stærkt imod dette Tilskud fra Statskassen til de Fattige under denne Form. Jeg er vis paa, at man fra alle Sider, ligesom fra den Side, jeg hører til, vil være enige om at søge at faae saa mange selvstændige Individuer i vort Samfund som muligt, og at vi derfor Alle skulle søge at undgaa at faae dem paa Fattiggaaerden, som efter Alles Mening ikke bør gaa derhen. Og naar vi ere enige om dette, maa vi ogsaa være enige om, at saavel Staten som Kommunerne maa hjælpe til, at disse Folk kunne reddes fra at gaa paa Fattigvæsenet. Med Hensyn til den Dømtale, Lovforslaget har faaet, da glæder jeg mig ogsaa over den Udtalelse, som er kommen fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Sohamsen). Jeg fik ud af det, at han i Grunden kun havde Lidt at indvende imod Lovforslaget. Det var mod § 8; jeg tænker, det var mod Kvinderne, nemlig mod, at Kvinderne fik en Stilling der. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der netop var en Opgave for Kvinderne. Thi medens jeg ikke er enig med det ærede Medlem fra Horsens (Bajer), som vil have Kvinderne med til Alt, saa tror jeg dog, at det er en Opgave for dem at se til de Fattige og gjøre Noget for de Fattige. Hvis vi fik Kvinderne med til den Bestilling, vilde man faae en Del frivillige Gaver og faae de Fattige opspurgt, saa at de kunde faae Hjælp i rette Tid. Det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) vil have gifte Kvinder med; disse kunne godt komme med. Efter § 7 kan Bestyrelsen antage Medhjælp; skulde der være en eller anden gift Kvinde, for hvem den Opgave særlig laa, saa er jeg overbevist om, at Bestyrelsen vil vide at finde hende. Den ærede Ministers væsentlige Anke mod Lovforslaget var den, at Staten vilde komme til at bære en væsentlig Del af Fattighyrden; men en væsentlig Del af Fattighyrden kan det ikke blive. Derjom alle Kommuner hele Landet rundt sørge for at faae deres 50 Dre pr. Individ ind i Kassen, saa vil det høist kunne blive 1/2 Million for Statskassen; men det er langt fra en væsentlig Del af den store Fattighyrde. Jeg husker ikke, hvor høi den er, men det er vist en 6—7 Millioner, saa det er langt fra en væsentlig Del deraf. Han mente ligeledes, at det maatte paa visse Steder vil fremfalde for store Tilskud til denne Kasse fra Kommunekasserne. Det tror jeg nu ikke. Jeg tror ikke, at der vil frem-